

[Indenrigsministeren]

gangsforanstaltning. Hr. Thorndahl rejste som et særligt problem, om dette ændringsforslag ville kunne påvirke kommunernes budgetlægning ved den kommende budgetlægning i september i retning af, at man ligesom disponerede efter den ene eller den anden mekanisme. Det vil jeg advare kommunerne imod at gøre, fordi det netop er en engangsforanstaltning. I fremtiden er vi ovre på den rene mekanisme.

Må jeg sige for en ordens skyld, at hvis enkelte kommuner disponerer således, at man lægger mere vægt på grundskylden i forhold til andre indkomstkilder, så kan den enkelte kommune naturligvis få en fordel af det, vel at mærke så længe den enkelte kommune er omtrent alene med tankegangen. Hvis det skulle vise sig at blive et mere udbredt fænomen, forsvinder fordelene jo tilsvarende.

Endelig var der spørgsmålet om virkningen af en 100 pct. udligning, såvel på indkomstudligningssiden som hvad angår udgiftsbehovudligningen. Vi har drøftet i udvalget, hvad der var den egentlige forklaring på, at København ved en sådan fuld udligning ville falde ud med et lille – og jeg understreger et lille – minus. Det hang sammen med, at det er en udligning både på indtægtssiden og på udgiftsbehovssiden, der er tale om i den teoretiske tankegang, som hr. Thorndahl har forfulgt. Det resultat, som beregningerne viste, har sin forklaring i, at Københavns befolkningsmæssigt har en anden sammensætning end andre kommuner, som man kan finde en sammenligning med.

Om vægte og vurderinger og andre ting i forbindelse med en sådan mekanisme er ramt fuldstændig rigtigt, det kan man da altid diskutere. Det var meget interessant at få en sådan gennemregning af det tankeeksperiment og se, hvad det ville føre til, men jeg tror ikke, jeg vil kunne følge hr. Thorndahls ønske om at bekræfte, at det er udtryk for, enten at systemet er forkert, eller at der foreligger en forkert vurdering fra Københavns side.

Hr. Freddy Madsen var ikke tilfreds med, at han ikke fik kommentarer til alle sine interessante tanker i forbindelse med indlægget her, men spurgte så igen, om jeg ville bestride, at der var sket en overvæltning fra statens side til kommunerne. Så enkelt er problemet ikke. Sandheden er vel, at der på

samme tid er sket det, at staten igennem sin lovgivning har pålagt kommunerne en række nye opgaver, og at man sideløbende med det ved lokale beslutninger har ønsket at udvide sin aktivitet i kommunerne. Derfor er det ikke et enten-eller. Man vil ikke kunne konkludere og sige, at det stigende skattetryk i kommunerne er et udtryk for en statslig overvæltning. Der er et element af overvæltning fra statens side, men der er sandelig også et meget kraftigt element af lokale beslutninger om at forbedre sit serviceniveau, og det er den samlede effekt at disse to ting, som fører til, at de kommunale budgetter har været stigende.

Hr. Honoré var på ny inde på kernefamilie situation. Jeg opfattede hr. Honorés indlæg på den måde, at han mente, at jeg med mine forslag ville straffe de kommuner, hvor kernefamilien var fremtrædende. Det var på baggrund af den tankegang, jeg fremførte, at meget betydelige områder her i landet, hvor kernefamilien – det tror jeg vi er enige om – er fremherskende, ikke bliver straffet i forbindelse med disse omlægninger. Jeg tror, hr. Honorés betragtninger må hvile på en snæver geografisk baggrund, nemlig den nærmeste omegn af hovedstaden.

Når vi i bemærkningerne har brugt udtrykket, at det er lidet sandsynligt osv., så er det kun udtryk for en forsigtig udtryksmåde. Jeg beder om, at man opfatter det i den ånd, hvori det er skrevet. Vi anser det ikke for sandsynligt, at det vil påvirke disse betragtninger. Men vi skal naturligvis være forsigtige med hensyn til forsigtig sprogbrug i fremtiden, når det kan give anledning til misforståelser.

Jeg har forstået hr. Alfred Andersens replik omkring det af ham stillede ændringsforslag om at øge udligningen fra 50 pct. til 55 pct. sådan, at det ikke var hr. Alfred Andersens tanke, at den skulle være statsfinansielt neutral, men at den skulle være baseret på en statsudgift. Det giver mig en ekstra grund til at fraråde at stemme for hr. Alfred Andersens forslag.

Ordføreren for det konservative folkeparti, hr. Grove, spurgte om størrelsesordenen af den usikkerhed, som disse ting hviler på, og nævnede, at det for Københavns kommune skulle være i en størrelsesorden fra 265 mill. kr. ned til 115 mill. kr. Jeg vil på det bestemteste bestride, at en usikkerhed kan have den